

13.9.2006

Dnro 3492/4/04

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Riitta Länsisyrjä

SATAMIEN TURVATARKASTUSTEN VALVONNASSA JA SÄÄNTELYSSÄ PUUTTEITA

1

KANTELU

Kantelija arvostelee hänelle 1.12.2004 kello 12.15–12.45 tehtyä turvatarkastusta Helsingin Makasiiniterminaalissa sekä turvatarkastuksessa mukana olleiden rajavartioiden ja tullivirkailijoiden toimintaa. Kantelija katsoo heidän toimineen laittomasti ja asiattomasti. Hän oli myöhästynyt lähdöstä tarkastuksen vuoksi.

Kantelija oli lähdössä 12.30 lähtevällä Silja Linen Super Sea Cat -aluksella Tallinnaan, kun joku hänelle tuntemattomaksi jäänyt henkilö pyysi hänet turvatarkastukseen. Hän tyhjensi taskunsa ja turvatarkastajat tutkivat hänen vaatteensa ja matkatavaransa perusteellisesti. Turvatarkastaja huomasi hänen muovipussissa olleet rahansa, joiden "suuren määrän" (1 443 €) vuoksi tarkastaja kertoi joutuvansa tekemään asiasta ilmoituksen rajavartiolaitokselle. Kantelija suostui tähän, vaikka myöhästyi aluksesta. Turvatarkastaja ryhtyi kyselemään, miksi rahoja oli niin paljon ja mikä oli matkan tarkoitus. Tarkastaja kyseli hänen työpaikastaan.

Paikalle saapui kaksi rajavartiota, jotka kyselivät samoja asioita. Kantelijan mukaan rahat eivät näyttäneet heitä kiinnostavan. Paikalle tuli myös kaksi tullivirkamiestä. Turvatarkastaja ojensi heille kantelijan tupakka-askin siinä olevien käärittyjen savukkeiden sisällön tarkastamiseksi. Tullin virkailija tiedusteli käärityistä savukkeista ja ne vietiin tutkittavaksi. Rajavartija antoi luvan poistua, kun yhdestä kääritystä savukkeesta ei löytynyt mitään laitonta. Turvatarkastajan apuna ollut vartija pahoitteli tapahtunutta ja pyysi sopimaan lipun vaihdosta. Tarkastaja kieltäytyi ilmoittamasta nimeään.

Tallinnassa kantelija joutui uudelleen tullitarkastukseen, jossa vain kysyttiin hänen rahavaroistaan. Hän epäili tullin ilmoittaneen asiasta.

Kantelija pyytää selvittämään:

- onko turvatarkastajalla oikeus laskea matkustajan rahoja ja onko hänellä velvollisuus ilmoittaa suuremmat summat rajavartiolaitokselle?
- onko turvatarkastajalla oikeus udella muun muassa matkan tarkoitus ta?
- eikö turvatarkastajalla ole velvollisuutta ilmoittaa nimeään?
- tarvittiinko turvatarkastukseen näin monta osanottajaa?
- oliko Suomen tullilla oikeus ilmoittaa rahoista Viron tullille?

Kantelija tiedustelee myös sitä, mistä saisi tarkempaa tietoa tullin sisäraajatarkastusten perusteista ja hän tiedustelee, eikö tullilla ole velvollisuutta kertoa, mistä häntä epäillään, kun hän jatkuvasti joutuu tullitarkastuksiin.

2

SELVITYS

Asiassa ovat antaneet selvityksensä Eteläinen tullipiiri ja Merenkululaitos. Liikenne- ja viestintäministeriö on antanut lausunnon.

Lisäksi asiassa on hankittu tietoja muun muassa Helsingin Sataman turvallisuusyksiköstä ja Helsingin kihlakunnan poliisilaitokselta.

3

RATKAISU

3.1

Oikeusasiamiehen toimivallasta

Oikeusasiamiehen tehtävät on määritelty perustuslaissa ja laissa eduskunnan oikeusasiamiehestä. Perustuslain 109 §:n mukaan oikeusasiamiehen tulee valvoa, että tuomioistuimet ja muut viranomaiset sekä virkamiehet, julkisyhteisön työntekijät ja muutkin julkista tehtävää hoitaessaan noudattavat lakia ja täyttävät velvollisuutensa. Tehtäväänsä hoitaessaan oikeusasiamies valvoo perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutumista.

Kantelu koskee yksityisen italialaisen varustamon omistaman ja Italian lipun alla purjehtivan aluksen, jonka aikarahtajana toimi Silja Line Oyj, ostosopimuksen nojalla käyttämän turvapalveluita tuottavan yhtiön Airpro Oy:n työntekijän ja hänen kanssaan turvatarkastuksia suorittaneen Silja Line Oyj:n työntekijän suorittamaa turvatarkastusta ja siinä noudatettua menettelyä. Turvatarkastukset perustuivat aluksen Italian viranomaisen hyväksymään turvasuunnitelmaan.

Minulla ei ole toimivaltaa tutkia näiden yksityisten yritysten menettelyä. Sen sijaan yksittäinen turvatarkastaja käyttää tarkastustehtävässään julkista valtaa ja on tarkastusta suorittaessaan rikoslain 40 luvun 11 §:n 5 kohdan perusteella rikosoikeudellisessa virkavastuussa (ks PeVL 16/2004 vp).

Kantelija on käsitykseni mukaan erityisesti kohdistanut vaatimuksensa menettelyn periaatteellisen lainmukaisuuden selvittämiseen.

Edellä esitetyillä perusteilla rajaan päätökseni koskemaan meriliikenteen satamassa tapahtuvien turvatarkastusten oikeudellista perustaa ja arvioin kantelijan esittämässä tilanteessa niitä menettelytapoja, jotka vastaavat voimassa olevan lainsäädännön vaatimuksia.

3.2

Oikeusohjeet

Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO) valmisteltiin muutoksia ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen (SopS 11/1981), jäljempänä SOLAS-yleissopimus. Sopimukseen hyväksyttiin joulukuussa 2002 pidetyssä diplomaattikonferenssissa uusi XI-2 luku ja siihen liittyvä alusten ja satamarakenteiden turvasäännöstö, jäljempänä ISPS-säännöstö. SOLAS-yleissopimuksen uutta XI-2 lukua ja ISPS-säännöstöä sovelletaan aluksiin ja satamarakenteisiin.

Euroopan yhteisössä on annettu asetus alusten ja satamarakenteiden turvatoimien parantamisesta (EY) N:o 725/2004 (jäljempänä turvatoimiasetus), jolla IMO:n merenkulun turvatoimia koskevat määräykset on sisällytetty yhteisön lainsäädäntöön.

ISPS-säännöstön A osan kohdassa 14 selvitetään minkälaisia toimenpiteitä satamarakenteen turvasuunnitelmassa tulee olla. Nämä täsmentyvät A osan kohdassa 16.3.1. ISPS-säännöstön B-osan kohdassa 16.10.–16.20 annetaan ohjeita, miten A osan vaatimuksia tulisi soveltaa laadittavissa turvasuunnitelmissa.

Edellä mainitut sopimussäännökset on saatettu voimaan lailla 484/2004.

Eräiden alusten ja niitä palvelevien satamarakenteiden turvatoimista ja turvatoimien valvonnasta annetulla lailla (485/2004, jäljempänä turvatoimilaki) säädetään turvatoimiasetuksen täytäntöönpanon edellyttämistä seikoista. Turvatoimilain 2 §:n mukaan toimivaltaisella viranomaisella tarkoitetaan Merenkululaitosta, rajavartiolaitosta, poliisia ja tullilaitosta.

Lain 3 §:n mukaan toimivaltaisen viranomaisen tehtävänä on valvoa, että turvatoimiasetuksen ja tämän lain säännöksiä noudatetaan. Toimivaltaisen viranomaisen on luovutettava salassapitosäännösten estämättä tämän lain tarkoituksen toteuttamisen kannalta tarpeellisia tietoja toiselle toimivaltaiselle viranomaiselle. Tietoja voidaan välittää sähköisesti siten kuin tässä laissa jäljempänä säädetään.

Pykälän 4 mukaan Merenkululaitos toimii turvatoimiasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuna merenkulun turvatoimien yhteisyksikkönä, minkä lisäksi sen tehtävänä on suorittaa satamarakenteiden turva-arviointit, hyväksyä alusten ja satamarakenteiden turvasuunnitelmat, katsastaa alukset sekä antaa todistuskirjat siten kuin turvatoimiasetuksessa ja tässä laissa säädetään.

Pykälän 8 mukaan laittomien aluksia tai satamarakenteita taikka niissä olevia henkilöitä vahingoittavien tekojen estämiseksi saadaan metallinilmiasinta tai muuta sellaista teknistä laitetta käyttäen tarkastaa, ettei matkustajalla ole vaatteissaan, muutoin yllään tai mukanaan vaarallisia esineitä. Tällöin voidaan suorittaa myös matkustajan haastattelu. Jos on perusteltua aihetta epäillä, että henkilöllä on mukanaan vaarallinen esine, henkilö voidaan tarkastaa sellaisen löytämiseksi. Turvatarkastus ja haastattelu voidaan suorittaa myös aluksella tai satamarakenteessa työskentelevälle sekä erityisen syyn sitä edellyttäessä myös niissä muutoin oleskelevälle. Aluksella tai

satamarakenteessa tarkastuksia tekevällä on oikeus ottaa pois tarkastuksessa tai muualla löydetty vaarallinen esine taikka aine, jonka hallussapito on muualla laissa kielletty. Poisotetut esineet ja aineet on luovutettava poliisille tai, jollei siihen ole lain mukaan estettä, palautettava tarkastetulle henkilölle takaisin hänen poistuessaan alukselta taikka satamarakenteesta.

Pykälän 10 mukaan rajavartiomiehellä, poliisimiehellä tai tullimiehellä on oikeus suorittaa tässä laissa tarkoitettu turvatarkastus sen ehkäisemiseksi, että vaarallisia esineitä käytettäisiin laittomiin, alusta tai satamarakennetta taikka niissä olevia henkilöitä vahingoittaviin toimiin. Muuta kuin 1 momentissa tarkoitettua henkilöä voidaan käyttää suorittamaan 1 momentissa tarkoitettu turvatarkastus, jos hän täyttää järjestyksenvalvojist annetussa laissa (533/1999) säädetyt järjestyksenvalvojaksi hyväksymiselle asetetut edellytykset tai jos hän on saanut turvatarkastuksista lentoliikenteessä annetun lain (305/1994) 9 §:n 2 momentissa tarkoitettua Ilmailulaitoksen vahvistaman koulutusohjelman mukaisen koulutuksen ja kummassakin tapauksessa poliisi on hyväksynyt hänet tehtävään. Käsitellessään hyväksymistä poliisilla on oikeus käyttää niitä rekisteritietoja, joihin turvallisuus selvityksistä annetussa laissa (177/2002) tarkoitettu suppea turvallisuus selvitys voi perustua. Edellä 2 momentissa tarkoitettuja turvatarkastajia ei ole oikeutettu suorittamaan tarkastuksia kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa. He eivät myöskään ole oikeutettuja voimakeinojen käyttöön.

Pykälän 19 mukaan, jos satamanpitäjä ei noudata turvatoimiasetuksen tai tämän lain säännöksiä, Merenkululaitoksen on laiminlyöjää kuultuaan annettava asianmukaiset ohjeet ja määräykset puutteellisuuden korjaamiseksi tai epäkohtien poistamiseksi. Merenkululaitos voi asettaa puutteellisuuden korjaamiselle tai epäkohtien poistamiselle määräajan.

Pykälän 20 mukaan kukin toimivaltainen viranomais on toimialallaan velvollinen antamaan apua toiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Turvatoimilain voimaantulosta annetun valtioneuvoston asetuksen (484/2004) 1 §:n mukaan laki tuli voimaan 1.7.2004. Lain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua turvatarkastuksen suorittajan tulee kuitenkin täyttää järjestyksenvalvojist annetun lain (533/1999) 10 §:ssä säädetyt järjestyksenvalvojaksi hyväksymiselle asetetut edellytykset tai hänen tulee olla saanut turvatarkastuksista lentoliikenteessä annetun lain (305/1994) 9 §:n 2 momentissa tarkoitettua Ilmailulaitoksen vahvistaman koulutusohjelman mukaisen koulutuksen vasta kahden vuoden kuluttua lain voimaantulosta.

3.3

Selvitysten sisältöä

Liikenne- ja viestintäministeriön lausunto

Merenkululaitos on laissa 485/2004 tarkoitettu toimivaltainen viranomais. Toimivaltaisten viranomaisten yleiset tehtävät on määritelty lain 3 §:ssä ja Merenkululaitoksen erityistehtävät lain 4 §:ssä. Lainkohdan mukaan Merenkululaitos mm. hyväksyy turvasuunnitelmat. Lakiehdotuksen

perusteluissa todetaan, että ISPS-säännösten A-osassa edellytetään, että aluksen ja satamarakenteen turvasuunnitelmaan tulee sisällyttää menettelytavat henkilöiden ja heidän mukanaan olevien tavaroiden tarkastamiseksi. Perusteluissa on myös selvitetty kuinka tarkastukset voitaisiin tehdä. Satamarakenteen turvasuunnitelmaa koskevan 16 säännön 16.1. kohdan mukaan kullekin rakenteelle on laadittava satamarakenteen turvasuunnitelma, joka perustuu satamarakenteen turva-arviointiin ja joka vastaa aluksen ja sataman vuorovaikutusta. Kohdan 3.7 mukaan suunnitelmassa on käsiteltävä menettelyt, joilla satamarakenteen turvatoimet sovitetaan alusten turvatoimiin. Laissa ei ole säännöksiä tarkastusten suorittamisen tai tarkastusten suorittajan pätevyyden valvonnasta. Ministeriö katsoi, että Merenkululaitos voisi lain 4 §:n mukaista turva-arviointia tehdessään ja turvasuunnitelmia hyväksyessään kiinnittää huomiota tarkastusmenettelyihin ja niiden yhteensovittamiseen sataman turvasuunnitelmassa sekä yhteisyksikkönä keskustella muiden sopimusvaltioiden lippujen alla purjehtivien alusten tarkastusmenettelyistä asianomaisten sopimusvaltioiden hallintojen kanssa.

Merenkululaitoksen selvitys

Merenkululaitos valvoo turvatarkastusten suoritusta satamalta saatavien toteumaraporttien muodossa. Tarkastusten käytännön toteutuksessa lähtökohtana on, että tarkastusten hankinnassa sopimusosapuolet vastaavat asiaan liittyvien säännösten noudattamisesta. Merenkululaitos toteaa oman tulkintanaan, että Airpro Oy:n henkilöstö täyttää lain mukaiset edellytykset. Silja Linen tarkastustoiminta ei sisälly Merenkululaitoksen hyväksymään turvasuunnitelmaan vaan yhtiö on nähtävä erillisenä toimijana, jonka toimeksianto lähtee Italiassa sovelletusta käytännöstä. Yhtiöltä saatujen tietojen mukaan tarkastukset toteutetaan tarkastajaparina siten, että parissa toimii yksi Airpro Oy:n lentoliikenteen turvatarkastaja, joka suorittaa varsinaisen tarkastuksen ja yksi yhtiön palveluksessa oleva poliisin järjestyksenvalvojaksi hyväksymä henkilö.

Merenkululaitos ei näe tarkoituksenmukaisena, että valvonta tarkastusten osalta ulottuisi toteumaraporttien ja muiden esitettyjen tulosten tarkastuksen ulkopuolelle. Tulkinnan selkiyttämiseksi Merenkululaitos katsoo, että turvasuunnitelmiin voidaan jatkossa täsmentää laitoksen ohjeistuksena menettelyt tarkastajan hyväksymisestä.

Eteläisen tullipiirin selvitys

Eteläinen tullipiiri on antanut selvityksen sisärajarakastuksissa noudatettavasta menettelystä ja lausunut tämän tapauksen osalta, että tullipiiri ei ota asiaan kantaa siltä osin kuin kantelijan kirjoitus koskee terminaalin turvatarkastusta suorittaneiden henkilöiden tai rajavartioston henkilökunnan toimintaa. Paikalle saapuneet tullivirkailijat ovat kertoneet suorittaneensa yhdelle kääriyistä savukkeista testin mahdollisen huumausaineen havaitsemiseksi. Testin tulos oli ollut negatiivinen. Tullivirkailijat eivät olleet kiinnittäneet huomiota kantelijan rahavaroihin eivätkä he olleet ilmoittaneet rahoista kenellekään.

3.4

Arviointi

3.4.1

Turvataarkastajien toimivaltuudet

Turvatoimilain 8 §:n 3 momentin nojalla turvataarkastus saadaan suorittaa ilman erityistä perustetta laittomien aluksia tai satamarakenteita taikka niissä olevia henkilöitä vahingoittavien tekojen estämiseksi. Tässä tarkoituksessa suoritettu turvataarkastus tarkoittaa metallinilmaisinta tai "muuta sellaista teknistä laitetta" käyttäen suoritettua tarkastusta sen selvittämiseksi, ettei matkustajalla ole vaatteissaan, muutoin yllään tai mukanaan vaarallisia esineitä.

Hallituksen esityksen (59/2004 vp) perusteluissa viitataan yksityiskohtaisten esimerkiksi teknisiä apuvälineitä ja tarkastusmenettelyjä koskevien säännösten osalta poliisilakiin ja rajavartiolaitokseen tai niiden nojalla annettuihin säännöksiin.

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan (PeVL 16/2004 vp) todennut, että turvataarkastusten suorittaminen matkustajalle tai muulle henkilölle merkitsee puuttumista perustuslain 7 §:ssä turvattuun henkilökohtaiseen koskemattomuuteen. Henkilön ja hänen mukanaan olevien tavaroiden tarkastaminen metallinilmaisinta tai muuta sellaista laitetta käyttäen on perustuslakivaliokunnan aiemman kannan mukaan "toimenpiteen vain vähäisesti henkilökohtaiseen koskemattomuuteen puuttuvan luonteen takia perusoikeussuojan kannalta ongelmaton järjestely" (PeVL 2/1999, s. 2). Tarkastus voidaan 8 §:n 1 momentin perusteella toimittaa aluksia tai satamarakenteita taikka niissä olevia henkilöitä vahingoittavien laittomien tekojen estämiseksi. Sääntelystä ei ole huomautettavaa perustuslaissa tarkoitettua mielivallan kiellon kannalta. Ehdotus täyttää myös lailla säätämisen ja – kun otetaan huomioon 11 §:n säännökset vähimmän haitan periaatteesta – myös suhteellisuuden vaatimukset. Sääntely ei vaikuta lakiehdotuksen käsittelyjärjestykseen.

Hallituksen esityksen perusteluissa todetaan vielä, että matkustajan turvataarkastuksessa voitaisiin tarkastaa, ettei matkustajalla ole vaatteissaan, muutoin yllään tai mukanaan lain 2 §:n 3 kohdassa määritellyjä vaarallisia esineitä. Tarkastus suoritettaisiin käytännössä teknisellä ilmaisimella tai tarvittaessa käsin tunnustelemalla. Matkustajan turvataarkastus vastaisi ulottuvuudeltaan enintään pakkokeinolaissa (450/1987) tarkoitettua henkilö tarkastusta.

Hallituksen esitys määritteli tarkastuksen kuitenkin suoritettavaksi ainoastaan teknisellä ilmaisimella. Tämän vuoksi liikennevaliokunnan esityksestä (LiVM 14/2004 vp) 3 momenttia tarkistettiin siten, että jos on perusteltua aihetta epäillä, että henkilöllä on mukanaan vaarallinen esine, henkilö voidaan tarkastaa sellaisen löytymiseksi.

Turvatoimiasetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden oli 1.7.2004 mennessä sovellettava kaikilta osin merenkulun turvatoimia tehostavia

SOLAS-yleissopimuksen erityismääräyksiä sekä ISPS-säännösten A-osaa niissä määrätyn edellytyksin ja niissä tarkoitettujen alusten, yhtiöiden ja satamarakenteiden osalta. Artiklan 5 kohdan mukaan jäsenvaltioiden oli noudatettava ISPS-säännösten B-osan eräitä määräyksiä niin kuin ne olisivat pakottavia. Näitä olivat muun muassa satamarakenteiden turvasuunnitelmaa koskevat vähimmäisvaatimukset.

ISPS-säännösten A-osassa on määrätty muun muassa, että jokaisella aluksella on oltava mukanaan hallinnon hyväksymä aluksen turvasuunnitelma. Suunnitelmassa on määriteltävä sopimuksessa tarkoitettujen turvasojen edellyttämät toimenpiteet (kohta 9.1). Sopimuksessa eriteltyjä tekijöitä ovat muun muassa toimenpiteet, joilla estetään sellaisten aseiden, vaarallisten aineiden ja laitteiden tuominen alukseen, jotka on tarkoitettu käytettäväksi ihmisiä, aluksia tai satamaa vastaan ja joiden hallussapidolle ei ole lupaa sekä määräykset menettelyistä, joilla aluksen turvatoimet sovitetaan satamarakenteen turvatoimiin (9.4.1. ja 9.4.10). Vastaavat säännökset satamarakenteen turvasuunnitelmasta on kohdassa 16.1. ja sen sisällöstä kohdissa 16.3.1. ja 16.3.7.

Säännösten B-osassa täsmennetään A-osan vaatimuksia. Muun muassa satamarakenteen turvasuunnitelman tulee sisältää normaalilla turvatasolla 1 toteutettavista sekä toiminnallisista että fyysisistä perusturvatoimenpiteistä yksityiskohtaiset tiedot. Ohjeena voimassa olevassa B-osan kohdassa 9.15 todetaan, että turvataso 1:llä kaikki alukselle pyrkivät henkilöt voidaan tarkastaa. Tällaisten tarkastusten, myös satunnaisten tarkastusten, suoritusikeys on määriteltävä hyväksytyssä aluksen turvasuunnitelmassa, ja hallinnon on erikseen hyväksyttävä se. Parasta on, että tällaiset tarkastukset suorittaa satamarakenne kiinteässä yhteistyössä aluksen kanssa ja sen välittömässä läheisyydessä. Tarkastukset on suoritettava tavalla, jossa otetaan täysimääräisesti huomioon yksilön ihmisoikeudet ja kunnioitetaan hänen ihmisarvoaan. Vastaava lauseke on satamarakenteen turvatarkastuksen osalta kohdassa 16.18.

Kantelijan tarkoittaman aluksen matkustajille suoritettiin tarkastuksia alukselle Italiassa hyväksytyin turvasuunnitelman mukaisesti poiketen Helsingin Sataman turvasuunnitelman mukaisista tarkastuksista. Helsingin Satamalla ei saadun selvityksen mukaan ole ollut "mitään tekemistä" näiden turvatarkastusten kanssa. Merenkululaitos on myös katsonut, että alus on "erillinen toimija" eikä sen tehtäviin ylipäätään kuulunut tarkastusten valvonta yli määrällisten tavoitteiden toteutumisen valvonnan. Näin ollen mitään selvitystä turvasuunnitelman sisällöstä tai tarkastuksen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä ei edellä kerrottujen normien lisäksi ole ollut saatavissa.

Kantelija kertoo, että hän tyhjensi taskunsa turvatarkastajan pyynnöstä ja nämä tutkivat hänen vaatteensa ja matkatavaransa perusteellisesti.

Henkilön tarkastaminen muutoin kuin teknisen laitteen avulla edellyttää siis valiokunnan esityksestä säädetyn muotoilun mukaan "perusteltua aihetta epäillä". Tämä asettaa siis esimerkiksi taskujen sisällön ja matkatavaroiden käsin tapahtuvalle tarkastukselle melko korkean kynnyksen (vrt. laki

turvatarokastuksista tuomioistuimissa 1121/1999 5 §, jossa erikseen säädetty matkatavaroiden tarkastuksesta).

Tässä asiassa ei ole ollut selvitettävissä perustetta tavaroiden tarkastukselle. Kantelija näyttää joka tapauksessa suostuneen tarkastukseen.

Oikeuskirjallisuudessa on katsottu, että suostumus on pidättämistä ja matkustuskieltoa lievempien pakkokeinojen ollessa kysymyksessä katsottava muutoin lainvastaisen pakkokeinon oikeuttavaksi perusteeksi. Näin olisi erityisesti silloin, kun epäilty itse haluaa puhdistautua epäilyksistä. Ollakseen pätevä suostumuksen on oltava paitsi vapaaehtoinen, myös annettu olosuhteissa, joissa suostuja on selvillä siitä, ettei hänellä ole laillista velvollisuutta alistua toimenpiteeseen (Helminen-Lehtola-Virolainen: Esitutkinta ja pakkokeinot s. 524–527).

Vaikka suostumuksen on katsottu olevan eräissä tapauksissa oikeuttamisperuste pakkokeinojen käytölle, tulee siihen suhtautua varauksellisesti. Tarkastukseen joutuva voi helposti kokea tilanteen sellaiseksi, ettei hänellä ole tosiasiallisesti mahdollisuutta kieltäytyä toimenpiteestä. Turvatoimilain 12 §:n mukaiset pakkotoimet koskevat vain myötävaikutusvelvollisuutta tämän lain mukaiseen tarkastustoimeen.

Turvatarokastukseen voi 8 §:n 3 momentin mukaan liittyä myös matkustajan haastattelu. Hallituksen esityksen perusteluissa on korostettu, että haastattelu voisi koskea vain merenkulun turvallisuuteen vaikuttavia seikkoja, kuten matkatavaran pakkaamista ja hallussapitoa.

Kantelija kertoo, että turvatarokastaja tiedusteli hänen matkatavaroistaan löytyneiden rahojen käyttötarkoitusta ja matkan syytä ja ilmoitti havainnoistaan rajavartiolaitykselle, jolloin paikalle oli tullut kaksi rajavartijaa.

Asiassa ei ole voitu selvittää kysymysten esittämistarkoitusta. Kantelun mukaan rahavarojen löytymisen perusteella kuitenkin turvatarokastajat kutsuivat rajavartijat paikalle. Näin ollen pidän mahdollisena, että nämä kysymykset ovat pikemminkin liittyneet rajavartiolaityksen tehtäviin kuin turvallisuusseikkoihin. Turvatoimilain 8 §:n 3 momentin nojalla turvatarokastajan toimivaltuudet kuitenkin rajoittuvat tämän lain tarkoituksen toteutumisen kannalta merkityksellisiin kysymyksiin. Näin ollen totean tietojen vaihdosta yleisellä tasolla seuraavaa:

Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyöstä on säädetty turvatoimilain 20 §:ssä. Tämä säännös säätelee kuitenkin vain turvatoimilain toteuttamiseksi tarpeellista yhteistyötä, ei näille viranomaisille, eli lähinnä rajavartiolaitykselle ja tullille muun lainsäädännön nojalla kuuluvia tehtäviä raja- ja tullivalvonnassa.

Olen ottanut samantapaiseen tilanteeseen kantaa myös rajavartiolaityksen ja ulosottoviranomaisen yhteistyötä koskeneessa asiassa. Kysymys oli rajatarokastuksessa esitettyjen rahavarojen ilmoittamisesta oma-aloitteisesti ulosottomiehelle. Totesin 26.8.2005 antamassani päätöksessä (dnro 869/4/03) muun muassa seuraavan.

Annetuissa selvityksissä on todettu, että viranomaisyhteistoiminta tällaisessa tilanteessa perustuu vakiintuneeseen käytäntöön. Yhteistoiminnasta ei ole kuitenkaan vielä kukaan laintasoisia säännöksiä eikä valtakunnallista ohjeistusta. Myös apulaisoikeusasiamies Ilkka Rautio totesi tämän epäkohdan 15.11.2004 tekemässään ratkaisussa (dnro 605/4/02), jonka hän lähetti tiedoksi myös sisäasiainministeriölle ja oikeusministeriölle. Tietosuoja-valtuutettukin arvioi mainitun kantelun johdosta antamassaan lausunnossa viranomaisyhteistyötä koskevan lainsäädännön epäselväksi (ks. myös apulaisoikeusasiamies Raution päätös 30.10.2002; dnrot 2109/4/00 ja 2525/4/01).

Perustuslain 10 §:n mukainen yksityiselämän suoja tarkoittaa sitä, että yksilöllä on oikeus elää omaa elämäänsä ilman viranomaisten tai muiden ulkopuolisten tahojen mielivaltaista puuttumista hänen yksityiselämäänsä (HE309/1993). Rajavartioston oma-aloitteista ilmoitusta ulosottoviranomaiselle voidaan mielestäni pitää sellaisena henkilön yksityisyyden suojaan kohdistuvana toimenpiteenä, jollaisesta tulisi säätää lailla.

Hallinnon lainalaisuusperiaate edellyttää, että kaikki yksityishenkilön oikeusasemaan kohdistuva viranomaistoiminta on lakiin perustuvaa. Julkisen vallan käyttö ei voi perustua pelkästään esimerkiksi ministeriön ohjeisiin niin kuin sen on kerrottu tässä tapauksessa perustuvan. Nähdäkseni rajavartiolaitoksen tehtäviin ei ilman erityistä sääntelyä kuulu siviilioikeudellisten saamisten perimisen edistäminen.

Mielestäni nämä oikeusperiaatteet soveltuvat myös viranomaisen ja julkista valtaa käyttävän turvatarkastajan väliseen yhteistyöhön. Yhteistyöstä ei ole laissa lainkaan säädetty yksityisen turvatarkastajan osalta. Näin ollen yhteistyölle muun kuin meriliikenteen turvallisuuden takaamiseksi ei ole oikeudellista perustaa vaikkakin on sinänsä ymmärrettävää, että raja- ja tullivalvonnan tehokkaan toteuttamisen kannalta yhteistyö voisi olla perusteltua. Saatan tämän käsitykseni liikenne- ja viestintäministeriön tietoon huomioon otettavaksi lainvalmistelussa.

3.4.2

Nimen ilmoittaminen

Kantelija tiedustelee vielä turvatarkastajan velvollisuudesta ilmoittaa nimensä.

Edellä selostetuissa säännöksissä tai Helsingin sataman turvasuunnitelmassa ei ole tällaista velvollisuutta nimenomaisesti asetettu.

Nimen ilmoittaminen on mielestäni tärkeää paitsi julkisen vallan käytön avoimuuden takia, myös sen vuoksi, että perustuslain 118 §:n mukainen oikeus saattaa virkamies oikeudelliseen vastuuseen voi toteutua.

Näin ollen katson, että turvatarkastajien velvollisuuteen ilmoittaa nimensä tulisi kiinnittää huomiota.

3.4.3

Tullin ja muiden viranomaisten menettely

Kantelija arvosteli tullin menettelyä tullitarkastuksen suorittamisessa. Tullin virkamiehet olivat tarkastaneet hänen matkatavaroissaan olleista käärityistä savukkeista yhden sisällön.

Kuten Eteläisen tullipiirin selvityksestä ilmenee, sisämarkkinoiden periaatteiden mukaisesti matkustajaa, joka liikkuu EU:n jäsenvaltioiden välillä, ei saa ilman erityistä syytä tarkastaa.

Tullilain 2 §:n 1 momentin mukaan tullilainsäädännön mukaisia toimivaltuuksia voidaan käyttää yhteisön lainsäädäntöä noudattaen myös yhteisön sisäisessä liikenteessä tavaroiden maahantuontia ja maastavientiä koskevien kieltojen ja rajoitusten noudattamisen valvomiseksi. Tullilain 14 §:n mukaan tullilla on oikeus tullitoimenpiteen suorittamiseksi tarkastaa tavara tai suorittaa henkilöntarkastus. Matkatavaroihin ja päällysvaatteisiin kohdistuvan henkilöntarkastuksen suorittamisen kynnyksistä ei laissa ole säännöksiä. Tähän puutteeseen olenkin kiinnittänyt Tullihallituksen huomiota päätöksessäni 29.10.2004 (dnro 256/4/03).

Saadun selvityksen mukaan käärityn savukkeen tarkastus suoritettiin sen ulkonäön perusteella heränneen huumausaine-epäilyn vuoksi. Katson, kun puuttuminen kantelijan oikeuksiin kohdistui ainoastaan yhden käärityn savukkeen sisällön tutkimiseen, ettei minulla ole aihetta epäillä tullivirkamiesten ylittäneen asiassa harkintavaltaansa.

Kantelija epäili tullin ilmoittaneen hänen hallussaan olleista rahavaroista Viron tullille. Tämä on kiistetty Eteläisen tullipiirin selvityksessä. Kun asiassa ei ole saatavissa enempää selvitystä, en ryhdy tutkimaan tätä kysymystä enemmälti.

Kantelijan tullin toiminnasta muutoin esittämän osalta viittaa Eteläisen tullipiirin selvitykseen ja katson, että minulla ei tullin tai rajavartiolaitoksen menettelyn osalta ole aihetta toimenpiteisiin.

3.4.4

Turvatarastusten sääntelystä satamassa

Arvioin turvatarkastuksen sääntelyä seuraavaksi virkavastuun toteuttamismahdollisuuden kannalta, kun turvatarkastustoiminta on "ulkoistettu" yksityisten turvapalvelujen tuottajien suoritettavaksi erityisesti silloin, kun tarkastuksia suoritetaan satamarakenteessa toisen valtion lipun alla purjehtivien alusten omistaja- tai haltijatahojen toimeksiannosta. Saadun selvityksen mukaan valvonnasta pääasiassa vastuussa olevalla Merenkululaitoksella on vain vähäiset mahdollisuudet puuttua satamassa (satamarakenteessa) suoritettavien turvatarkastusten suorittamistapaan erityisesti, kun ulkomaisen lipun alla purjehtivien alusten matkustaja tarkastetaan lähtösatamassa laivan turvasuunnitelman mukaisesti. Ongelmallista on mielestäni tarkastajien hyväksymistä koskeva sääntely, tarkastustoiminnan sisällön sääntely ja viranomaisvalvonta.

Hyväksyminen tehtävään

Turvatoimilain 10 §:n 2 momentissa säädetään, milloin turvatarkastuksen suorittajaksi voidaan hyväksyä muukin henkilö kuin rajavartiomies, poliisimies tai tullimies. Hyväksynnän edellytyksenä on, että hän *täyttää* järjestyksenvalvojaksi annetun lain (533/1999) 10 §:ssä säädetyt järjestyksenvalvojaksi hyväksymiselle asetetut edellytykset *tai* hän *on saanut* turvatarkastuksista lentoliikenteessä annetun lain (305/1994, kumottu ilmailulailla 1242/2005 1.1.2006 lukien) 9 §:n 2 momentissa tarkoitetun *koulutuksen* ja kummassakin tapauksessa *poliisi on hyväksynyt* hänet tehtävään.

Järjestyksenvalvojaksi hyväksymisen edellytyksenä on edellä mainitun lainkohdan mukaan, että henkilö on tehtävään sopiva ja täysivaltainen ja on saanut sisäasiainministeriön määrittämän koulutuksen.

Ilmailulaitoksen koulutusohjelman mukaisen koulutuksen hyväksyttävä läpikäyminen merkitsee Ilmailulaitoksesta saadun tiedon mukaan sitä, että henkilö on Ilmailulaitoksen tehtävään hyväksymä.

Näitä edellä mainittuja koulutusedellytyksiä koskeva sääntely tuli eräiden alusten ja niitä palvelevien satamarakenteiden turvatoimista ja turvatoimien valvonnasta annetun lain voimaantulosta annetun valtioneuvoston asetuksen (489/2004) 1 §:n mukaan voimaan vasta 1.7.2006 kun laki muutoin tuli voimaan 1.7.2004. Hallituksen esityksen perusteluissa kuitenkin todetaan, että henkilöllä tulee olla *heti lain voimaan tullessa* poliisin hyväksyminen tehtävään.

Hallituksen esityksessä esitettiin ainoastaan, että järjestyksenvalvojan hyväksymisen edellytykset täyttävä voitaisiin hyväksyä turvatarkastajaksi. Eduskuntakäsittelyn aikana liikenne- ja viestintävaliokunta esitti, hallintovaliokunnan lausuntoon yhtyen, koulutusvaatimuksiin lisättäväksi Ilmailulaitoksen hyväksymän koulutuksen suorittamisen toisena vaihtoehtona.

Sekä perustuslakivaliokunta että hallintovaliokunta ovat lausunnoissaan korostaneet poliisin hyväksymistä tärkeänä perusoikeuksien, oikeusturvan ja hyvän hallinnon vaatimusten takeena. Turvatoimilain 10 §:n 2 momentissa nimenomaan todetaan, että kummassakin tapauksessa edellytetään vielä, että poliisi on hyväksynyt hänet tehtävään.

Säännöksessä edellytettyä hyväksymismenettelyä ei ainakaan Helsingin ja Vantaan poliisilaitoksilta saadun tiedon mukaan ole toteutettu. Tuolloin voimassa ollut edellä mainittu ilmailun turvatoimisäännös edellytti myös poliisin hyväksyntää turvatarkastajalle, mutta Liikkuvan poliisin Helsinki–Vantaan lentoaseman yksiköstä saadun tiedon mukaan varsinaista hyväksyntää ei annettu, vaan koulutukseen hyväksyttävien osalta suoritettiin ns. suppea turvallisuus selvitys. Ilmailulaitos oli kuitenkin jo ennen vuoden 2006 alussa voimaan tullutta ilmailulakia hyväksynyt turvatarkastajat.

Nykytila ei näin ollen vastaa laissa asetettuja vaatimuksia.

Katson, että voimassa olevan lainsäädännön toteuttaminen tulee varmistaa ja turvatarkastajaksi hyväksymisen menettelytavoista sopia turvatoimilain

valvonnasta ensisijaisesti vastaavan Merenkululaitoksen ja poliisin kesken. Saatan tämän käsitykseni Merenkululaitoksen ja Helsingin kihlakunnan poliisilaitoksen tietoon.

Turvatoimilain 10 §:n säännöstä voidaan pitää tulkinnanvaraisena niin kuin ylikomisario Helsingin poliisilaitokselta on asiaa häneltä tiedusteltaessa todennut. Säännöksestä ei esimerkiksi ilmene, tulisiko hyväksyntä kysymykseen vain hyväksyneen poliisipiirin alueella ja riittääkö hyväksyntä Ilmailulaitoksen turvatarkastajaksi. Lisäksi säännös viittaa ilmailulla kumottuun aiempaan lakiin, kuten edellä on todettu. Merenkulun turvatoimia koskeva sääntely on saamani tiedon mukaan liikenne- ja viestintäministeriössä uudistettavana Euroopan parlamentin ja Neuvoston satamien turvallisuuden parantamisesta 26.10.2005 annetun direktiivin 2005/65/EY täytäntöön panemiseksi.

Mielestäni oikeusturvan toteutumisen kannalta on ongelmallista, että säännöksen tulkinnassa on ilmennyt epätietoisuutta. Mielestäni hyväksymissäännöstä tulisi täsmentää.

Tarkastustoiminnan sääntely ja ohjeistus

Turvatarkastajien toimivaltuuksista säädetään 8 §:ssä. Lain mukaiset toimivallan rajat on otettava huomioon satamarakenteen turvasuunnitelmassa siten kuin edellä kerrotuissa turvatoimiasetuksen ja ISPS-säännösten määräyksissä ja ohjeissa todetaan. Merenkululaitos valvoo hyväksyessään satamarakenteen turvasuunnitelman, että sen turvallisuusohjeet täyttävät säädetyt vaatimukset.

Ongelmallista sen sijaan on, miten alusten, joiden lippuvaltio on muu kuin Suomi, turvallisuussuunnitelmien yhteensopivuus turvatoimilain kanssa varmistetaan silloin, kun Suomen satamassa suoritetaan aluksen oman turvallisuussuunnitelman mukaisia turvatarkastuksia. Näidenkin turvatarkastusten tulisi olla Suomen lainsäädännön mukaisia ja taata tarkastuksen kohteen perusoikeuksien toteutuminen.

Liikenne- ja viestintäministeriö on lausunnossaan kiinnittänyt huomiota siihen, että ISPS-säännösten A-osassa edellytetään, että satamarakenteen turvasuunnitelmassa, joka perustuu turva-arviointiin ja joka vastaa aluksen ja sataman vuorovaikutusta, on käsiteltävä menettelyt, joilla satamarakenteen turvatoimet sovitetaan alusten turvatoimiin. Vastaavaa yhteensovittamista edellytetään alusten turvasuunnitelmilta.

Merenkululaitos on selvityksessään todennut, että Silja Line Oyj:n alusten osalta menettely poikkeaa Merenkululaitoksen soveltamasta kansallisesta käytännöstä (ainakin tarkastusten määrän osalta), joten Helsingin Sataman turvasuunnitelman periaatteet eivät ole sovellettavissa. Toiminta ei näin ollen sisälly sellaisen sataman tai aluksen turvasuunnitelmaan, jonka Merenkululaitos hyväksyy, vaan Silja Line on tässä tapauksessa nähtävä erillisenä toimijana, jonka toimeksianto lähtee Italiassa sovelletusta käytännöstä. Helsingin Satamasta on minulle toimitettu tieto sen turvasuunnitelman turvatarkastusta koskevasta osasta. Sen tai saamani

suullisen tiedon mukaan turvasuunnitelma ei muutoinkaan sisällä lausumia siitä, miten muun muassa alusten ja sataman turvatarkastukset on yhteen sovitettu.

Mielestäni tämän yhteensovittamisen tulee koskea turvatarkastusten määrän lisäksi turvatarkastusten sisältöä. Siten Merenkululaitos voi varmistaa, että turvasuunnitelmat eivät ole ristiriidassa turvatoimilain kanssa. Mielestäni Merenkululaitoksen on myös valvoessaan turvasuunnitelmien ajan tasalla pitämistä otettava huomioon edellä mainittu näkökohta.

Turvatarkastajien toimivaltuuksiin liittyy myös edellä kantelun kohteena olleessa tapauksessa esiin tullut kysymys siitä, missä määrin turvatarkastaja on oikeutettu ottamaan toiminnassaan huomioon muiden valvontaa rajoilla suorittavien viranomaisten näitä muutoin koskevaan lainsäädäntöön perustuvat toimet eli milloin turvatarkastaja on oikeutettu ilmoittamaan tullille turvatarkastuksissa löytyneistä esineistä tai aineista tai rajavartiolaitokselle sen tehtävien kannalta mahdollisesti merkityksellisistä havainnoista. Kuten olen edellä kohdassa 3.4.1 todennut, pidän yhteistyötä koskevan säännöksen puuttumista ongelmallisena hallinnon lainalaisuuden ja yksilön perusoikeuksien turvaamisen kannalta.

Valvonta

Turvatoimilain 3 §:ssä on säädetty toimivaltaisen viranomaisen yleiset turvatoimiasetuksen toimeenpanoon ja noudattamisen valvontaan liittyvät tehtävät. Toimivaltaisia viranomaisia olisivat lain 2 §:n nojalla Merenkululaitos, rajavartiolaitos, poliisi ja tulli. Kaikilla näillä viranomaisilla olisi 3 §:n mukaan velvollisuus valvoa, että turvatoimiasetuksen ja tämän lain säännöksiä noudatetaan. Näiden viranomaisten omat erikseen määritellyt tehtävät ilmenevät lain 4–7 §:stä. Rajavartiolaitoksen, poliisin ja tullilaitoksen on ilmoitettava Merenkululaitokselle turvasäännösten noudattamisessa havaitsemistaan puutteista ja tämän on ryhdyttävä toimiin puutteellisuuksien korjaamiseksi.

Merenkululaitoksen erityistehtäviä ovat lain 4 §:n mukaan toimia turvatoimiasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuna merenkulun turvatoimien yhteysyksikkönä ja sen lisäksi muun muassa suorittaa satamarakenteiden turva-arvioinnit, hyväksyä alusten ja satamarakenteiden turvasuunnitelmat, katsastaa alukset sekä antaa todistuskirjat siten kuin turvatoimiasetuksessa ja tässä laissa säädetään (2 mom 1 kohta).

Merenkululaitoksesta annetun lain (939/2003) 2 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaan Merenkululaitoksen tehtävänä on huolehtia vesiliikenteeseen liittyvistä turvatoimista. Merenkululaitoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (981/2003) 1 §:n 7 kohdan mukaan Merenkululaitos huolehtii omalta osaltaan alusten ja satamarakenteiden turvatoimista ja niiden valvonnasta.

Merenkulun yhteysyksikkö on asetuksessa määritelty viranomaiseksi, jonka kukin jäsenvaltio nimeää toimimaan yhteyspisteenä komission ja muiden jäsenvaltioiden suuntaan sekä edistämään ja seuraamaan tässä asetuksessa

säädettyjen merenkulun turvatoimien soveltamista ja antamaan sitä koskevia tietoja.

Merenkululaitos on tänne antamassaan selvityksessä katsonut, että sen valvontavelvollisuus turvatarkastusten järjestämisen osalta rajoittuisi asetettujen määrällisten tavoitteiden toteutumisen seurantaan.

Mielestäni Merenkululaitoksella turvasäännösten toimeenpanon ja valvonnan keskeisenä viranomaisena olisi myös velvollisuus valvoa sitä, että turvatarkastukset suoritetaan laillisesti. Tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että turvatarkastajilla on lainmukainen hyväksyntä ja että he suorittavat tehtävänsä lain ja turvasuunnitelmien mukaisesti. Turvatarkastuksen jälkikäteisen kontrollin varmistaminen on – riippumatta minkä tahon toimeksiannosta se suoritetaan – ensiarvoisen tärkeää, koska turvatarkastuksissa puututaan henkilön perustuslain 7 §:ssä turvattuun henkilökohtaiseen koskemattomuuteen.

Kiinnitän Merenkululaitoksen huomiota edellä esittämiini näkemyksiin valvonnan sisällöstä.

Kun viranomaisten valvontavelvollisuuden sisällöstä on käytännössä ilmennyt epäselvyyttä, tulisi mielestäni harkita turvatoimilain täsmentämistä tältä osin.

4

YHTEENVETO JA TOIMENPITEET

Saatan edellä esittämäni käsitykset liikenne- ja viestintäministeriön ja Merenkululaitoksen tietoon seuraavasti:

Merenkululaitos

Mielestäni satamarakenteen ja alusten turvasuunnitelmien yhteensovittamisen tulee ISPS-säännösten ja turvatoimilain nojalla koskea turvatarkastusten määrän lisäksi turvatarkastusten sisältöä. Siten Merenkululaitos voi varmistaa, että satamarakenteen turvasuunnitelmat eivät ole ristiriidassa turvatoimilain kanssa. Mielestäni Merenkululaitoksen on myös valvoessaan turvasuunnitelmien ajan tasalla pitämistä otettava huomioon tämä näkökohta.

Katson myös, että turvatarkastajaksi hyväksymistä koskevan voimassa olevan lainsäädännön toteuttaminen tulee varmistaa ja hyväksymisen menettelytavoista tulee sopia turvatoimilain valvonnasta ensisijaisesti vastaavan Merenkululaitoksen ja poliisin kesken.

Mielestäni Merenkululaitoksella turvasäännösten toimeenpanon ja valvonnan keskeisenä viranomaisena on myös velvollisuus valvoa, että turvatarkastukset toteutetaan laillisesti. Tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että turvatarkastajilla on lainmukainen hyväksyntä ja että he suorittavat tehtävänsä lain ja turvasuunnitelmien mukaisesti.

Turvatarkeastajien velvollisuuteen ilmoittaa nimensä tulisi kiinnittää huomiota.

Liikenne- ja viestintäministeriö

Mielestäni oikeusturvan toteutumisen kannalta on ongelmallista, että turvatarkastajan hyväksymistä koskevan turvatoimilain 10 §:n tulkinnassa on ilmennyt epätietoisuutta. Mielestäni hyväksymissäännöstä tulisi täsmentää. Turvatarkastajien ohjausta ja valvontaa koskevia säännöksiä tulisi niin ikään täsmentää.

Viranomaisen ja julkista valtaa käyttävän turvatarkastajan välisestä yhteistyöstä ei ole laissa lainkaan säännöksiä. Näin ollen yhteistyölle muun kuin meriliikenteen turvallisuuden takaamiseksi ei ole oikeudellista perustaa. Mahdollisen yhteistyön tulisi hallinnon lainalaisuusvaatimuksen ja perusoikeuksien toteutumisen vuoksi perustua lakiin.

Helsingin poliisilaitos

Lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni myös Helsingin poliisilaitokselle tiedoksi edellä kohdassa 3.4.4 turvatarkastajan hyväksymisestä esittämäni käsityksen tiedoksi saattamiseksi.

Pyydän liikenne- ja viestintäministeriötä sekä Merenkululaitosta ilmoittamaan 28.2.2007 mennessä, mihin toimenpiteisiin ne ovat tässä päätöksessä esittämieni kannanottojen johdosta ryhtyneet.